

REDES VIR JEUGDEELNAME AAN ONDERWATERHOKKIE IN SUID-AFRIKA

Mercia COETZEE* & Lienki VILJOEN**

**Skool vir Biokinetika, Rekreasie en Sportwetenskap, Potchefstroomse Universiteit vir
Christelike Hoër Onderwys, Potchefstroom, Republiek van Suid-Afrika*

***Skool vir Rekenaar-, Statistiese- en Wiskundige Wetenskappe, Potchefstroomse Universiteit
vir Christelike Hoër Onderwys, Potchefstroom, Republiek van Suid-Afrika*

ABSTRACT

To investigate the reasons motivating youth to participate in underwater hockey, the Participation Motivation Questionnaire (PMQ) was administered to 174 underwater hockey players. Responses indicated that the most important reasons for participation in underwater hockey were to “have fun, fitness, excitement, team affiliation and action”. Factor analysis suggested five dimensions of participation motivation. These were labelled “achievement/status, team affiliation, fun and friends, skill development and energy release”. The study generally supports previous findings. There were no significant differences between the male and female findings. This may suggest that coaches need not be overly concerned about the motive differences between the sexes if they happen to be coaching co-ed underwater hockey teams. Coaches and organizers of youth underwater hockey should place emphasis on the fun and skill development aspects of underwater hockey.

Key Words: Sport participation; Motivation; Youth sport; Underwater hockey.

INLEIDING

Die redes vir jeugsportdeelname het in die afgelope dekade tot 'n prominente navorsingsarea ontwikkel (Wright *et al.*, 1999) en word deur verskeie navorsers as een van die mees kritieke areas in jeugsportnavorsing beskou (Stern *et al.*, 1990; Buonamano *et al.*; 1995; Kolt & Capaldi, 2001). Volgens Gould *et al.* (1985) is die sportdeelnemer se motiveringsredes om aan sport deel te neem die interaksie van persoonlike faktore soos persoonlikheid, behoeftes en motiewe met situasie-gekoppelde faktore soos die belangrikheid van 'n wedstryd, die opponent en die benadering van die afrigter. Volgens hom moet die redes vir sportdeelname dus geïdentifiseer word en die sportomgewing dan daarvolgens gestruktureer word, sodat die bepaalde motiewe verweselik kan word.

Volgens Longhurst en Spink (1985) is dit baie belangrik om die redes wat jeugdige motiveer om aan sport deel te neem te bestudeer en ook die uitsaksyfer in jeugsport te monitor. Spreitzer en Snyder het reeds in 1976 enkele redes geïdentifiseer wat deelnemers kan motiveer om vol te hou met sportdeelname, naamlik genot, ontwikkeling en aanleer van nuwe vaardighede, fiksheid en sosiale bevrediging (Spreitzer & Snyder, 1976). Weinberg en Gould (1995) het daarenteen enkele faktore geïdentifiseer wat daartoe aanleiding kan gee dat sportdeelname afneem met toenemende ouderdom, soos byvoorbeeld meer blootstelling aan ander aktiwiteite, beserings, siektes en die invloed van die portuurgroep. Volgens Longhurst

en Spink (1985) verskil die motiveringsredes vir sportdeelname ten opsigte van die tipe sportsoort waaraan deelgeneem word, asook geslag en ras.

Een van die volledigste ondersoeke na die redes waarom kinders aan sport deelneem, is die studie van Gill *et al.* (1983). In hierdie studie is die motiveringsredes van 1 138 Amerikaanse kinders (8-18 jaar) ondersoek. Die redes wat die hoogste geplaas was, is “verbetering van vaardighede, genot, uitdaging om nuwe vaardighede aan te leer en om fiks te word”. Ander studies wat onderneem is met betrekking tot die redes vir jeugsportdeelname, is Alderman en Wood (1976) ten opsigte van yshokkie, Alderman (1978) ten opsigte van ’n verskeidenheid sportsoorte, Gould *et al.* (1985) ten opsigte van swem, Weinberg en Gould (1995) en Brodtkin en Weis (1990) ten opsigte van swem, Kolt *et al.* (1999) ten opsigte van gimnastiek, en Kolt en Capaldi (2001) ten opsigte van tennis. Daar kon nie ’n soortgelyke ondersoek oor onderwaterhokkie opgespoor word nie.

Onderwaterhokkie word op die bodem van ’n swembad gespeel (2 meter diep). Die toerusting bestaan uit ’n duikbril en snorkel, swemvinne, ’n onderwaterhokkiestok en ’n handskoen wat aan die speelhand gedra word. Die speelskyf is ’n 0,5kg ronde loodskyf wat met rubber verseël is. Daar is 10 spelers in ’n span van wie ses spelers ten alle tye in die water moet wees. Die duur van ’n wedstryd is gewoonlik 10 of 12 minute per helfte, afhangende van die kompetisievlak. Onderwaterhokkie is ’n groeiende sportsoort in Suid-Afrika wat op junior, senior en meestersvlak beoefen word. Gedurende die afgelope dekade is Suid-Afrika gevestig as een van die drie beste onderwaterhokkiespelende lande ter wêreld. Dit is dus van groot belang om onderwaterhokkie in Suid-Afrika op so ’n hoë standaard te hou en die uitsaaktyfer goed te monitor.

Een van die wyses om die groei en ontwikkeling in ’n sportsoort te monitor is om die redes wat jeug motiveer om aan ’n sport deel te neem, te bepaal, en die sportstruktuur en –milieu só te struktureer dat die meerderheid behoeftes bevredig word. Die redes vir sportdeelname by jeugsport is ’n navorsingsarea wat nog nie voldoende aandag geniet het in die Suid-Afrikaanse konteks nie. Die navorsingsvraag wat dus met hierdie studie beantwoord wil word, is dus wat die belangrikste redes is wat jeugsportlui in Suid-Afrika motiveer om aan onderwaterhokkie deel te neem. Hierdie inligting kan van groot nut wees vir die Nasionale Onderwaterhokkie-Sportliggaam asook vir afrigters van junior onderwaterhokkiespelers.

METODE VAN ONDERSOEK

Steekproef

Die ondersoekpopulasie het bestaan uit 174 jeugsportlui wat aan die 2002 Nasionale Junior Onderwaterhokkiekampioenskap in Durban deelgeneem het. Daar was 105 seuns (60%) en 69 (40%) dogters. Die volgende provinsies was verteenwoordig: Noordwes (9%), Mpumalanga (29%), SWD (8%), Noord Gauteng (16%), Grens (4%), Suid-Gauteng (5%), Gauteng (5%), Boland (19%), Wes-Kaap (3%) en Zululand (3%). Sestig persent van die deelnemers het deelgeneem in die A-liga, 34% in die B-liga en 6% in die Ontwikkelingsliga. Die gemiddelde ouderdomsverspreiding was soos volg: 13 jaar (10%), 14 jaar (10%), 15 jaar (20%), 16 jaar (23%), 17 jaar (24%), 18 jaar (9%) en 19 jaar (4%). Die skoolstanderdverspreiding was graad 8 en jonger (10%), graad 9 (17%), graad 10 (24%), graad 11 (23%) en graad 12 (22%).

Meetinstrument

Die studie is onderneem deur middel van 'n vraelysondersoek. Die eerste gedeelte van die vraelys het bestaan uit demografiese en algemene inligtingsvrae ten einde 'n profiel van junior onderwaterhokkiespelers te kan saamstel. Die tweede gedeelte van die vraelys het gehandel oor die redes waarom daar aan onderwaterhokkie deelgeneem word. Die *Participation Motivation Questionnaire* (PMQ), van Gill *et al.* (1983) is vir die doel in hierdie studie gebruik. Die PMQ is al in verskeie studies as 'n geldige en betroubare meetinstruments bewys (Buonamano *et al.*, 1995; Gill *et al.*, 1983; Kolt *et al.*, 1999 en Weinberg *et al.*, 2000). Die PMQ bestaan uit 30 vrae waarvolgens respondente moet aandui hoe belangrik verskillende redes is waarom hulle aan sport deelneem. Die vraelys is in die vorm van 'n 3-punt Likertskaal saamgestel: baie belangrik=3, minder belangrik=2 en onbelangrik=1. In die verwerking van die resultate word gemiddelde waardes bereken. Vir die doel van die studie is daar enkele klein veranderinge in die bewoording aangebring om dit spesifiek op onderwaterhokkie van toepassing te maak, byvoorbeeld "my ouers en vriende wil hê dat ek aan sport deelneem" is verander na "my ouers en vriende wil hê dat ek aan onderwaterhokkie deelneem".

Dataverwerking

Die data is met behulp van die rekenaarprogram "The SAS System for Windows Release 8" (2002) verwerk. Daar is van beskrywende statistiek gebruik gemaak. Die vrae is volgens gemiddelde respons vir die totale groep asook vir geslag, gesorteer. Effekgroottes is gebruik om die praktiese betekenisvolle verskil (Steyn, 1999) tussen die gemiddelde konstrunkte (soos verkry uit die faktoranalise) vir geslag te bepaal. Chronbach alfa waardes vir hierdie ondersoek het gewissel van 0.60 tot 0.83. Die faktore beskik dus oor aanvaarbare interne konsekwentheid.

RESULTATE

Hoe lyk die junior onderwaterhokkiespeler van Suid-Afrika?

Die profiel van die Suid-Afrikaanse junior onderwaterhokkiespelers wat aan die 2002 Nasionale kampioenskap deelgeneem het, kon uit die resultate afgelei word. Die grootste deelnemertal is tussen 15 en 17-jarige ouderdom, terwyl die seunsdeelnemers in die meerderheid is. Sewe-en-sewentig persent van die groep het aangedui dat hulle Afrikaanssprekend is, 22% is Engelssprekend en 1% is anderstalig.

Daar is 'n paar algemene inligtingsvrae aan die respondente gestel, en die respons was soos volg:

Neem jy ook deel aan ander sportsoorte? Negentig persent het aangedui dat hulle aan ander sportsoorte deelneem en 10% neem slegs aan onderwaterhokkie deel.

Neem jy ook deel aan SA-skole- of soortgelyke kampioenskappe? Slegs 34% het aangedui dat hulle hieraan deelneem, terwyl die meerderheid van die spelers wat by die Junior Nasionale kampioenskappe teenwoordig was, nie aan SA-skole of soortgelyke kampioenskappe deelneem nie (66%).

Hoeveel keer per week oefen jy? Twee persent het aangedui dat hulle een keer per week oefen, 23% van die groep oefen twee keer per week, 37% oefen drie keer per week, 31% oefen vier keer per week en 7% oefen meer as vier keer per week.

Oefen jy ook gedurende die wintermaande? Een en vyftig persent van die spelers het aangedui dat hulle nie tydens die wintermaande onderwaterhokkie beoefen nie, terwyl 49% van die spelers wel in die winter oefen.

Hoe sal jy jou skoolprestasie van die afgelope 12 maande beskryf? Twee en dertig persent van die groep het aangedui dat hulle gedurende die afgelope 12 maande oorwegend A-simbole behaal het, 29% het oorwegend B-simbole behaal, 33% oorwegend C-simbole en 6% oorwegend D-simbole.

Daar word dus gemiddeld drie tot vier keer per week geoefen, en die meerderheid spelers oefen nie tydens die wintermaande onderwaterhokkie nie. Die grootste rede hiervoor is waarskynlik die tekort aan warmwaterswembaddens. Nog 'n moontlike rede kan wees dat die juniors tydens die winterseisoen aan ander sportsoorte deelneem, soos 90% inderdaad aangedui het.

Redes vir deelname aan onderwaterhokkie

Die eerste stap in die analisering van die redes waarom juniors aan onderwaterhokkie deelneem, was om 'n voorkeur-rangorde van die gemiddeldes van al die vrae te bepaal. In Tabel 1 word hierdie rangorde voorgestel. Die rede wat die groep as geheel as die belangrikste rede vir deelname aan onderwaterhokkie geplaas het was *om pret te hê*. *Fiksheid* is as die tweede belangrikste rede aangegee. Hierdie resultate is ook gevind in die navorsing van Kolt en Capaldi (2001) wat onderneem is ten opsigte van tennisspelers. "Om pret te hê en die sport te geniet" is ook as die belangrikste redes aangegee in die studies van Buonamano *et al.* (1995), Gill *et al.* (1983), Kolt *et al.* (1999) en Weinberg *et al.* (2000). Die derde belangrikste rede was die *opwinding* wat aan onderwaterhokkie gekoppel word. *Spandeelname* is vierde geplaas en die *aksiekomponent* van onderwaterhokkie is as vyfde belangrike rede aangegee. Die seuns en dogters het andersoortige keuses vir die eerste vyf redes (behalwe die tweede rede) gekies. Die belangrikste rede by die seuns is "ek wil na 'n hoër sportvlak beweeg". Om "pret te hê" was die seuns se tweede belangrikste rede. Die rangorde van die dogters se belangrikste vyf redes stem in 'n groot mate ooreen met die resultate wat gevind is in die studie van Gill *et al.* (1983). Dit is opmerklik dat albei geslagte dieselfde rangorde aan die laaste nege redes (nommers 22-30) toegeken het. Vir beide die seuns en dogters is hierdie redes dus redelik onbelangrik.

TABEL 1. RANGORDE VAN DIE BELANGRIKSTE REDES VIR DEELNAME AAN ONDERWATERHOKKIE WAT DEUR DIE TOTALE GROEP EN SEUNS EN DOGTERS AFSONDERLIK TOEGEKEN IS

Skaal items	Groep N=174		Seuns N=105		Dogters N=69	
	Rang	Gem	Rang	Gem	Rang	Gem
Ek hou daarvan om pret te hê	1	2.874	2	2.828	1	2.942
Ek wil fiks word	2	2.833	4	2.819	4	2.855
Ek hou van opwinding	3	2.829	11	2.771	2	2.913
Ek hou van spanwerk	4	2.828	5	2.819	7	2.840
Ek hou van die aksie	5	2.822	3	2.828	11	2.811
Ek wil na 'n hoër sportvlak beweeg	6	2.816	1	2.847	13	2.768
Ek hou daarvan om nuwe mense te ontmoet	7	2.816	9	2.790	5	2.855
Ek wil my sportvaardighede verbeter	8	2.814	8	2.805	8	2.826
Ek hou van die spangees	9	2.710	12	2.761	3	2.884
Ek wil nuwe dinge leer	10	2.805	10	2.780	6	2.840
Ek hou daarvan om iets te doen waarin ek goed is	11	2.776	13	2.752	9	2.811
Ek hou van uitdagings	12	2.764	6	2.809	16	2.695
Ek hou daarvan om deel te wees van 'n klub/span	13	2.763	14	2.730	10	2.811
Ek hou van kompetisie	14	2.735	7	2.809	19	2.623
Ek hou daarvan om by my vriende wees	15	2.684	15	2.676	18	2.695
Ek hou daarvan om te oefen	16	2.655	16	2.619	15	2.701
Ek hou daarvan om te ry na oefeninge en kompetisies	17	2.634	21	2.538	12	2.779
Ek hou daarvan om uit die huis te kom	18	2.632	19	2.571	14	2.724
Ek wil my liggaam ontwikkel	19	2.615	20	2.561	17	2.695
Ek hou daarvan om te wen	20	2.592	17	2.609	20	2.565
Ek wil gewild wees	21	2.55	18	2.600	21	2.469
Ek hou van beloning	22	2.454	22	2.447	22	2.463
Ek hou daarvan om erkenning te kry vir wat ek doen	23	2.419	23	2.400	23	2.449
Ek hou daarvan om met die onderwaterhokkie apparaat te oefen	24	2.367	24	2.380	24	2.347
Ek hou van die afrigters	25	2.286	25	2.313	25	2.242
Ek hou daarvan om belangrik te voel	26	2.155	26	2.133	26	2.188
Ek wil my spanning verlig	27	2.121	27	2.114	27	2.130
Ek wil ontslae raak van energie	28	2.006	28	2.009	28	2.000
My ouers/vriende wil hê ek moet aan onderwaterhokkie deelneem	29	1.953	29	1.990	30	1.897
Ek hou daarvan om besig te bly	30	1.942	30	1.933	29	1.956

Faktorontleding

Die rangorde van die motiveringsredes vir deelname verskaf slegs gedeeltelike inligting oor die belangrikste redes waarom jeugdiges aan sport deelneem. Ten einde 'n vollediger beeld te verkry is die tweede logiese stap om die vrae volgens algemene kategorieë te groepeer. 'n Faktoranalise is uitgevoer met behulp van die hoofkomponentemete, waarna 'n varimax-rotasie onderneem is om die hoeveelheid veranderlikes te verminder en spesifieke kategorieë redes vir sportdeelname te identifiseer. Dié model verklaar dan 50.8% van die totale variansie vir hierdie studie. Slegs eiewaardes van groter as een is in ag geneem. Uit 'n geroteerde transformasiematriks is vyf faktore geïdentifiseer, soos weergegee in Tabel 2.

TABEL 2. FAKTORLADING VAN DIE ITEMS VAN DIE PMQ-VRAELYS

Items	Faktorlading				
	1	2	3	4	5
Faktor 1: Prestasie/erkenning					
Ek hou daarvan om belangrik te voel	0.73				
Ek hou van die belonings	0.70				
Ek wil my liggaam ontwikkel	0.70				
Ek hou daarvan om erkenning te kry vir wat ek doen	0.67				
Ek wil gewild wees	0.66				
Ek hou daarvan om te wen	0.56				
Ek hou daarvan om iets te doen waarin ek goed is	0.50				
Ouers/vriende wil hê ek moet aan sport deelneem	0.49				
Ek wil my onderwaterhokkievaardigheid verbeter	0.45				
Ek hou daarvan om met die onderwaterhokkie-toerusting te oefen	0.45				
Faktor 2: Spanaffiliasie/spangees					
Ek hou van die spangees		0.82			
Ek hou daarvan om deel te wees van 'n klub/span		0.65			
Ek hou van die aksie		0.63			
Ek hou van opwinding		0.61			
Ek hou van spanwerk		0.61			
Ek hou daarvan om te kompeteer		0.58			
Ek hou van die afrigters		0.44			
Ek hou daarvan om te oefen		0.43			
Faktor 3: Vriende en genot					
Ek hou daarvan om by my vriende te wees			0.72		
Ek hou daarvan om pret te hê			0.65		

Items -vervolg-	Faktorlading				
	1	2	3	4	5
Ek hou daarvan om nuwe vriende te ontmoet			0.57		
Ek hou daarvan om uit die huis te kom			0.54		
Ek hou daarvan om te ry na oefeninge en kompetisies			0.36		
Faktor 4: Vaardigheid					
Ek wil fiks wees				0.76	
Ek wil nuwe dinge leer				0.65	
Ek wil na 'n hoër sportvlak beweeg				0.50	
Ek hou van uitdagings				0.38	
Faktor 5: Energieontlading					
Ek wil ontslae raak van energie					0.83
Ek wil my spanning verlig					0.76
Ek hou daarvan om besig te bly					0.39

Met enkele uitsonderings ondersteun die faktorstruktuur van hierdie studie die vorige bevindinge van Gill *et al.* (1983), hoewel hulle agt faktore onttrek het. Die studie van Longhurst en Spink (1987), 'n studie wat onderneem is ten opsigte van vyf verskillende sportsoorte in Australië, het vier faktore onttrek. 'n Verklaring wat Longhurst en Spink hiervoor gee, is dat daar waarskynlik minder redes is wat die Australiese jeug motiveer om aan sport te neem as by die Amerikaanse populasie van Gill *et al.* (1983). Die ander rede wat hulle aanvoer, is dat hulle 'n streng kriterium (afsnypunt vir faktore) aangewend het. In die onderhawige studie is ook streng afsnypunte gebruik. 'n Eksploratiewe faktorontleding is gedoen met behulp van die hoofkomponent metode, wat nege faktore onttrek het. Eiewaardes van groter as 1 is gebruik as afsnypunt. Daarna is 'n bevestigende faktorontleding onderneem met vyf faktore, aangesien die nege faktore nie bevredigende konstruksie gelewer het nie. 'n Soortgelyke tendens is ook gevind in die studie van Coetzee (2001). Gill *et al.*, (1983) het in hulle studie agt faktore onttrek (naamlik prestasie/erkenning, spangees, fiksheid, vaardigheidsontwikkeling, vriendskap, veelsoortige redes en genot).

In Tabel 3 word beskrywende statistiek van die konstruksie soos verkry uit die faktoranalise per geslag weergegee. Hieruit blyk dit duidelik dat daar nie prakties beduidende verskille tussen die geslagte is nie. As die rekenkundige gemiddeldes van die seuns en dogters per faktor bymekaar getel word, blyk dit dat faktor 4, vaardigheidsontwikkeling, die hoogste gemiddelde het. Daar is egter 'n rangordeverskil: by die seuns het faktor 4, naamlik die vaardigheidsfaktor, die hoogste waarde, terwyl faktor 3, genot en vriendskap, die hoogste waarde by die dogters was. Hierdie bevindinge stem ook ooreen met die resultate van Gould *et al.* (1985).

TABEL 3. FAKTORONTLEDING VOLGENS GESLAG

Veranderlike	geslag	\bar{x}	sa	min	maks	d
Faktor 1 Prestasie/Erkenning	Seuns $n = 105$	2.3996	0.4209	1.300	3.000	0.00217
	Dogters $n = 69$	2.4209	0.4320	1.400	3.000	
Faktor 2 Spanaffiliasie/-gees	Seuns $n = 105$	2.7015	0.3152	1.375	3.000	0.1616
	Dogters $n = 69$	2.7318	0.3027	1.875	3.000	
Faktor 3 Vriende/genot	Seuns $n = 105$	2.6814	0.3568	1.600	3.000	0.07318
	Dogters $n = 69$	2.7985	0.3988	1.400	3.000	
Faktor 4 Vaardigheid	Seuns $n = 105$	2.8142	0.2942	2.000	3.000	0.00829
	Dogters $n = 69$	2.7898	0.2766	2.000	3.000	
Faktor 5 Energie/Ontlading	Seuns $n = 105$	2.2412	0.5556	1.000	3.000	0.08706
	Dogters $n = 69$	2.1908	0.5789	1.000	3.000	

d=0.2 klein effek

d=0.5 medium effek

d=0.8 groot effek en prakties betekenisvolle verskil (Steyn, 1999).

GEVOLGTREKKINGS EN AANBEVELINGS

Ten opsigte van die belangrikste redes waarom die juniors aan onderwaterhokkie deelneem, is *om onderwaterhokkie te geniet/pret te hê, fiks te word, die opwinding van die spel, spanwerk en aksie* as die vyf belangrikste redes aangedui. Hierdie resultate is in ooreenstemming met resultate van ander studies (Gill *et al.*, 1983; Buonamano *et al.*, 1995; Kolt *et al.*, 1999 en Weinberg *et al.*, 2000). 'n Faktoranalise is onderneem om die spesifieke kategorieë redes te klassifiseer. Uit 'n geroteerde transformasiematriks is vyf faktore geklassifiseer, naamlik prestasie en erkenning, spanaffiliasie/spangees, vriende en genot, vaardigheid en energieontlading. Daar was geen prakties beduidende verskille tussen die faktorgroepering van die seuns en dogters nie. Hierdie resultaat dui dus daarop dat daar nie onderskeid hoef getref te word tussen die afrigting van junior seuns- en dogtersonderwaterhokkiespelers nie.

Die feit dat die prestasie-motief nie so hoog geag word deur die onderwaterhokkiespelers nie, kan verskeie verklarings hê. Onderwaterhokkie word tans buitekurrikulêr aangebied en daar is nie van die skole se kant soveel druk op onderwaterhokkiespelers om te presteer soos by ander sportsoorte soos atletiek, rugby en netbal nie. Hierbenewens word onderwaterhokkie-afrigting meestal op 'n informele basis behartig, gewoonlik deur senior spelers van 'n klub. Die feit dat onderwaterhokkie nie 'n toeskouersport is nie (omrede dit onder die water gespeel word), kan moontlik ook 'n bydraende faktor wees.

Resultate van ander studies het ook aangetoon dat kompetisietiewe by jeugsportdeelnemers nie so belangrik is soos die genot- en fiksheid-aspek nie (Kolt *et al.*, 1999; Weinberg *et al.*, 2000). Petlichkoff (1992) maak die stelling dat sportprogramme wat op die ontwikkeling van vaardighede en fiksheid fokus, tot plesier en 'n groter genieting van die sport lei. Dit blyk ook die geval te wees by die junior onderwaterhokkiespelers. Daar word aanbeveel dat die resultate van die onderhawige studie in ag geneem word wanneer programme ter werwing van

nuwe spelers en die ontwikkeling van bestaande spelers saamgestel word. Sulke beplanning en intervensie kan dus 'n rol speel om deelname aan onderwaterhokkie te bevorder en terselfertyd die uitsaaklykheid te minimaliseer.

SUMMARY

REASONS FOR YOUTH PARTICIPATION IN UNDERWATER HOCKEY IN SOUTH AFRICA

As stated in the introduction, the current study was conducted to explore the reasons that motivate youth to participate in competitive underwater hockey in South Africa. The underwater hockey players reported "having fun, being fit, liking the excitement, teamwork, and action" as the most important reasons for participating in underwater hockey. "Having fun" has also been reported as one of the main motives for sport participation of other youth sports (Buonamano *et al.*, 1995, Kolt *et al.*, 1999, Gill *et al.*, 1983). While the analysis of individual reasons for participating in sport is informative, the factor analysis takes the investigation beyond the descriptive level. Conceptual relationships among participation motivation are likely to be based on factors or dimensions of participation motivation, rather than on specific reasons. The factor weights in the current study indicated relatively clear unambiguous factors. Factor analysis of the underwater hockey ratings yielded five factors, which were labelled achievement, team, fun/friends, skill development and energy release. The skill factor showed the highest mean score. In general, the similarities between girls' and boys' response in the current study were more striking than the differences which suggests that there need not be differences in the coaching of boys and girls' underwater hockey players. Thus the existing literature and current findings suggest that coaches and organisers of youth sport programs should emphasise opportunities for the development of skills as well as fun if they intend to meet the needs of the participants.

VERWYSINGS

- ALDERMAN, R.B. (1978). Strategies for motivating young athletes. In W.F. Straub (Ed.), *Sport psychology: An analysis of athlete behavior*. Ithaca, NY: Movement Publications.
- ALDERMAN, R.B. & WOOD, N.L. (1976). An analysis of incentive motivation in young Canadian athletes. *Canadian Journal of Applied Sport Sciences*, 1(7): 169-176.
- BRODKIN, P. & WEIS, M.R. (1990). Developmental differences in motivation for participating in competitive swimming. *Journal of Sport and Exercise Psychology*, 12: 248-263.
- BUONAMANO, R.; CEI, A. & MUSSINO, A. (1995). Participation motivation in Italian youth sport. *The Sport Psychologist*, 9: 265-281.
- COETZEE, Z. (2001). Redes vir sportbeoefening by adolessente in Potchefstroom. Ongepubliseerde Magister-tesis. Potchefstroom: PU vir CHO.
- GILL, D.L.; GROSS, J.B. & HUDDLESTON, S. (1983). Participation motivation in youth sports. *International Journal of Sport Psychology*, 14: 1-14.
- GOULD, D.; FELTZ, D.; WEISS, M. & PETLICHKOFF, L. (1985). Motives for participating in competitive youth swimming. *International Journal of Sport Psychology*, 16: 126-140.
- KOLT, G.S. & CAPALDI, R. (2001). Why do children participate in sport? *The ACHPER Lifestyles Journal*, 48(2): 9-13.

- KOLT, G.S.; KIRKBY, R.J.; BAR-ELI, M.; BLUMENSTEIN, B.; CHADHA, N.K.; LIU, J. & KERR, G. (1999). A cross-cultural investigation of reasons for participation in gymnastics. *International Journal of Sport Psychology*, 30: 381-398.
- LONGHURST, K. & SPINK, K.S. (1985). Participation motivation of Australian children involved in organized sport. *Canadian Journal of Sport Sciences*, 12(1): 24-30.
- PETLICHKOFF, L.M. (1992). Youth Sport participation and withdrawal: Is it simply a matter of fun? *Pediatric Exercise Science*, 4: 105-110.
- SAS SYSTEM FOR WINDOWS RELEASE 8 (2000). Cary, NC: Sas Institute.
- SPREITZER, E. & SNYDER, E.E. (1976). Socialization into sport: An exploratory path analysis. *Research Quarterly*, 47: 238-245.
- STERN, H.P.; BRADLEY, R.H.; PRINCE, M.T. & STROH, S.E. (1990). Young children in recreational sports. *Clinical Pediatrics*, 29: 89-94.
- STEYN, H.S. Jr. (1999). Praktiese beduidenheid. Die gebruik van effekgroottes. Wetenskaplike Bydraes, Reeks B: Natuurwetenskappe, nr. 117. Potchefstroom: Publikasiebeheer Komitee, PU vir CHO.
- WEINBERG, R.S. & GOULD, D. (1995). *Foundations of sport and exercise psychology*. Champaign, IL: Human Kinetics.
- WEINBERG, R.; TENENBAUM, G.; MCKENZIE, A.; JACKSON, S.; ANSHEL, M.; GROVE, R. & FOGARTY, J. (2000). Motivation for youth participation in sport and physical activity: Relationships to culture, self-reported activity levels, and gender. *International Journal of Sport Psychology*, 31: 321-346.
- WRIGHT, J.; BROWN, R.; MUIR, P.; ROSSI, T. & ZILM, T. (1999). Parents' perception of their children's participation in physical activity. *The ACHPER Healthy Lifestyles Journal*, 46(1): 11-17.